

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.224/2025/12.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2025. november 27. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A terrorcselekmény büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2025. május 16. napján kelt 15.B.113/2025/17. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhén megállapított közbiztonság elleni bűncselekmény esetében a hivatkozott jogszabályhelyek köréből a Btk. 314. § (1) bekezdés a) pontjára utalást mellőzi.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti, a próbaidő tartamára elrendeli a vádlott pártfogó felügyeletét.

Külön magatartási szabályként elrendeli, hogy a vádlott vegyen részt a pártfogó felügyelő által szervezett csoportos foglalkozáson vagy a pártfogó felügyelői szolgálat közösségi foglalkoztatójának programja szerinti más foglalkozáson, nyilvános helyen ne fogyasszon szeszes italt.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzi.

A feltételes szabadságra és az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó rendelkezést a végrehajtás elrendelése esetére rendeli alkalmazni.

A bűnjelekre vonatkozó rendelkezésből a vértörlet és üvegtörmelék lefoglalásának megszüntetését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott letartóztatásának utolsó napja 2025. május 16.

A vádlott 2025. augusztus 30. napjától ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet hatálya alatt áll.

A szabadságvesztés végrehajtás esetén a vádlott által bűnügyi felügyeletben töltött időt akként számítja be, hogy egynapi szabadságvesztés büntetésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2025. május 16. napján – előkészítő ülésen – kihirdetett 15.B.113/2025/17. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki terrorcselekmény büntetében [Btk. 314. § (1) bekezdés a) pont, Btk. 316. §] és garázdaság vétségében [Btk. 339. § (1) bekezdés]. Ezért őt – halmazati büntetésül – 2 év szabadságvesztés büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg azzal, hogy abból a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítéletet az ügyész a kihirdetésekor tudomásul vette, ellene három munkanap gondolkodási idő fenntartását követően a védő jelentett be joghatályos fellebbezést kizárólag a büntetés enyhítése érdekében. A vádlott három munkanap gondolkodási idő fenntartását követően jogorvoslati nyilatkozatot nem tett.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.255/2025/7. számú átiratában a védői fellebbezést nem tartotta alaposnak.

[4] A fellebbezést a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsülésen elbíráلhatónak látta, jelezte, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon nem kíván részt venni.

[5] Megjegyezte, hogy a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja szerint bejelentett védői fellebbezésre figyelemmel a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése alapján korlátozott felülbírálatnak van helye.

[6] A törvényszék a beismerő nyilatkozat elfogadását megelőzően megfelelően kioktatta a vádlottat az előkészítő ülés mibenlétéről, a bűnösség beismerése és annak bíróság általi elfogadása jogkövetkezményeiről. A vádlott egyébként már a nyomozás során is elismerte a vádiratban terhére rótt cselekmények elkövetését. A bűnösséget beismerő nyilatkozatát a bíróság a Be. 504. § (2) bekezdésében írt feltételek fennállása mellett, törvényesen fogadta el.

[7] Álláspontja szerint a Be. 606. § (3) bekezdésében, valamint a Be. 590. § (5) bekezdésében felsorolt okok egyike sem állapítható meg, az elsőfokú bíróság sem a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a Be. 608. § (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést, sem a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti relatív és a másodfokú eljárásban nem orvosolható eljárási szabálysértést nem valósított meg.

[8] A törvényszék a megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, felmentésére, illetve az eljárás megszüntetésére nem kerülhet sor, emellett a tényállásban írt cselekmények jogi minősítése is törvényes.

[9] Kiemelte azonban, hogy a súlyosabb bűncselekmény megnevezése a rendelkező részben kisebb pontosításra szorul. Az ügyészség a bűncselekmény szöveges minősítéskor a terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette megnevezést használta, az elsőfokú bíróság viszont csak a bűncselekmény Btk. Különös Része szerinti alcímével egyezően, terrorcselekmény büntetteként nevezte meg a vádlott terhén megállapított közbiztonság elleni bűncselekményt. A bírói gyakorlatban általánosan elfogadott elnevezése azonban a cselekménynek az ügyészség által is használt megnevezés, így a minősítés szöveges részében a törvényi alcím szerinti megnevezés helyett a terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés megnevezést indokolt alkalmazni.

[10] Utalt rá, hogy a másodfokú bíróság kizárólag a joghátrányra vonatkozó rendelkezést bírálhatja felül, és a Be. 590. § (7) bekezdés értelmében hivatalból dönthet az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekről is.

[11] Rámutatott arra, hogy az elsőfokú ítélet rövidített indokolásának jogszabályi alapjaként helyesen jelölte meg a Be. 562. § (2) bekezdését, de emellett indokolt felhívni a Be. 562. § (4) bekezdését is, mivel az ítélet a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapul.

[12] Felhívta a figyelmet arra is, hogy a törvényszék ítélete túlnyomórészt tartalmazza a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjában írtakat, elmaradt azonban a nyomozás során készített egyesített igazságügyi elmeorvos- és orvosszakértői vélemény releváns megállapításainak rögzítése, mellyel ki kell egészíteni a vádlott személyi körülményeit.

[13] Álláspontja szerint a büntetéskiszabási körülményeket a törvényszék maradéktalanul feltárta és a súlyuknak megfelelően értékelte, a cselekmények tárgyi súlyához igazodó, tetтарыos, a büntetési céloknak, és a fokozatosság követelményének is megfelelő büntetést szabott ki.

[14] A vádlott egyik cselekménye nagy tárgyi súlyú, ami a magasabb büntetési tételkeretben is kifejezésre jut. A 6 éves középértéktől lefelé történő jelentősebb eltérést a feltárt nagyobb nyomatékú enyhítő körülmények, különösen a teljeskörű beismerés indokoltá tették. Az ügyészség ezért is indítványozta, hogy a bíróság a speciális minimumban, 2 évben határozza meg a szabadságvesztés büntetés tartamát abban az esetben, ha a terhelt az előkészítő ülésen a bűncselekmény elkövetését beismeri. A szabadságvesztés tartama a mértékes indítványnak megfelelően került meghatározásra, ami már kellően méltányos

büntetés a büntetett előéletű, nagyobb tárgyi súlyú bűncselekményt önhibájából eredő ittas és bódult állapotban elkövető vádlott esetében, így annak további lényeges mérséklése, amire csak a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pont szerinti enyhítő szakasz alkalmazásával kerülhetne sor, nem lehet indokolt. A bíróság által kiszabott 2 év végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kellően tükrözi a cselekmény társadalomra veszélyességét, és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességet is, emellett a cselekmények tárgyi súlyára és jellegére, elkövetésének módjára, valamint a feltárt súlyosító körülményekre figyelemmel alkalmas a speciális és a generális prevenciók célok elérésére.

[15] A cselekmények jellege és a vádlott előélete alapján nem volt mellőzhető vele szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása, amely megfelelően igazodik a kiszabott szabadságvesztés tartamához, így annak mérséklése sem indokolt.

[16] A büntetések mértéke a Be. 565. § (2) bekezdésében írt tilalmat sem sérti, hiszen az éppen megegyezik a vádiratban előterjesztett mértékes indítványban írtakkal.

[17] Az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket túlnyomórészt törvényesnek tartotta, az azok alapjául szolgáló jogszabályi előírásokat is helyesen hívta fel a törvényszék az ítélete indokolásában.

[18] Megjegyezte azonban, hogy a helyszíni szemle keretében a vérgyanús szennyeződésből vett vértörlet és az üvegtörmelék lefoglalására nem került sor, azokról a nyomozás későbbi szakaszában sem rendelkezett a nyomozó hatóság. A le nem foglalt bűnjelek lefoglalásának megszüntetésére értelemszerűen nem kerülhetett volna sor. Helyesen döntött azonban a törvényszék, amikor a biológiai minta és anyagmaradvány megsemmisítéséről rendelkezett. A 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet 50. § (1a) bekezdése ugyanis akként rendelkezik, hogy ha a le nem foglalt bűnjel a bizonyításra alkalmatlan, a hatóság annak megsemmisítéséről - határozat hozatala nélkül is - a dönthet. Mivel a szemle során le nem foglalt bűnjelek a bizonyításra alkalmatlanok, nem volt indokolt a további tárgyleletben történő kezelésük, hanem ehelyett a megsemmisítésük elrendelése volt a helytálló döntés, azzal, hogy az ítélet rendelkező részéből a lefoglalásuk megszüntetésére vonatkozó rendelkezés mellőzése, az indokolásban pedig az e bűnjelekre vonatkozó döntés jogszabályi alapjának pontosítása, kiegészítése szükséges.

[19] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét változtassa meg akként, hogy a rendelkező részben a közbiztonság elleni bűncselekményt terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntettként nevezze meg, a le nem foglalt bűnjelek lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó rendelkezést pedig mellőzze. Emellett az ítélet indokolásában a vádlott személyi körülményeit egészítse ki a szakvélemény megállapításaival, a jogszabályi hivatkozásokat pedig - az indítványában írtaknak megfelelően - egészítse ki, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[20] A védő a fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentésére irányuló indítványt terjesztett elő, melynek alátámasztására a Kúria Bfv.1069/2015/10. számú eseti döntésében kifejtett jogi érvelésre hivatkozott.

[21] A másodlagos, a büntetés enyhítését célzó kérelmét azzal indokolta, hogy a vádlott kábítószer hatása alatt állt az elkövetés időpontjában, amely jelentősen befolyásolta ítéltőkéességét és cselekvőképességét. Szellemileg leépült állapotban volt ebben az időszakban, amit orvosi dokumentumok és szakvélemények igazolnak. Emiatt korlátozott volt a cselekvőképessége, így korlátlan enyhítés indokolt, legfeljebb felfüggesztett börtönbüntetés kiszabásával. Védenccé esetében a büntetés már az előzetes letartóztatással betöltötte preventív funkcióját, ezért a tényleges szabadságvesztés aránytalan és indokolatlan lenne vele szemben. Utalt rá, hogy a büntetésnek nemcsak arányosnak kell lennie az elkövetett cselekményekkel, hanem az elkövető előéletét figyelembe véve a nevelő célzatot is tükröznie kell, és

figyelemmel kell lenni a fokozatosság elvére is. Álláspontja szerint a vádlottal szemben első alkalommal ilyen tárgyi súlyú cselekmények miatt a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása eltúlzott, megtorló jellegű szankció lenne. A jogalkotói nevelői szándékot semmiképpen nem tükrözi, és nem feleltethető meg a Btk. 79. §-ában írt büntetési céloknak sem.

[22] A másodfokú bíróság az ügyben a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tűzött ki, melyen az ügyészség képviselője az előzetes nyilatkozatával egyezően nem vett részt.

[23] A nyilvános ülésen a védő változatlanul fenntartotta fellebbezését. A felmentés körében továbbra is a Kúria Bfv.1069/2015. számú, felülvizsgálati eljárásban hozott döntésére hivatkozott, kifejtve, hogy az elkövetőnek semmire nem volt valós ráhatása. A Kopók Youtube csatornán elérhető a védenca elfogásáról készült videófelvétel, amelyen szintén elmondták a rendőrök, hogy ez nem volt különösebben súlyos eset. A védő szerint legfeljebb közveszéllyel fenyegetés büntetében vagy hatóság félrevezetése vétségében lehet a vádlott felelősségét megállapítani, mert csak úgy kihívta a rendőrséget, aminek nem volt semmilyen alapja.

[24] A védő megjegyezte, hogy az elmúlt egy év alatt védenca szervezete teljesen kitisztult, helyreállt az elmeállapota. Az elkövetéskor viszont szellemileg leépült állapotban lehetett. Még ha tette terrorcselekmény előkészületének is minősül, az nem járt valós veszéllyel, ezért álláspontja szerint felfüggesztett szabadságvesztés lenne a törvényes büntetés. Teljesen felesleges visszamennie a börtönbe, dolgozni szeretne. Hibázott, de nem akkorát, hogy letöltendő szabadságvesztést kapjon úgy, hogy egy évet már letartóztatásban töltött.

[25] A vádlott a nyilvános ülésen nyilatkozott a személyi körülményeiről, előadta, hogy az élettársával 8 éve állnak párkapcsolatban, együtt is éltek, a 2024-ben történő külön költözéséhez az ő züllött életmódja vezetett, ezt már nem tudta tolerálni az élettársa. A kapcsolatukból egy jelenleg 5 éves kisfiú született, aki a volt élettársával él, de rendszeresen tartják a kapcsolatot, heti több alkalommal is látogatják őt, a bűnügyi felügyelet magatartási szabályainak a megszegésére is azért került sor egyszer, mert hazakisérte őket. Édesanyjával és két testvérével él a bejelentett lakcíme szerinti ingatlanban, édesapjuk tőlük külön él, de kapcsolatuk jó. Volt élettársa időközben lehetőséget kapott egy önkormányzati lakás bérlésére, amelyet fel kell újítani, ezt együtt szeretnék megtenni és újra össze szeretnének költözni, hogy együtt éljenek a közös gyermekükkel. A cselekmény óta felhagyott az alkohol- és a kábítószerfogyasztással, állandó munkahelyet keres, fodrászként vagy az FKF-nél szeretne elhelyezkedni, ahol korábban dolgozott már, az itteni munkavégzése egy kézsérülése miatt szűnt meg. Epilepsziás betegségét nem a kábítószerfogyasztás váltotta ki, az genetikai eredetű, 2023-ban volt utoljára rohama. Korábban speed-et és marihuánát fogyasztott. Szüleivel és testvéreivel is jó kapcsolatot ápol, velük semmilyen konfliktusa nem volt a szabadlábra kerülése óta.

[26] Az ügy érdemében történt felszólalásában elmondta, hogy a büntetés vele szemben már teljesen elérte a célját, megbánta a cselekményt. Az utolsó szó jogán nem kívánt felszólalni.

[27] A védői fellebbezést az ítéltábla az enyhítést érintően az alábbiak szerint alaposnak látta.

[28] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

[29] Miután az ítélettel szemben csak a védő jelentett be fellebbezést, mégpedig a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján, kizárólag a büntetés enyhítése érdekében, a másodfokú

bíróság a Be. 590. § (3) bekezdés alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálhatta felül. A teljeskörű felülbírálat lehetőségét nem nyitotta meg az, hogy a védő a fellebbezése írásbeli indokolásában – az elsőfokú eljárásban is kifejtett jogi érvei mentén – az irányadó tényállás alapján elsősorban védence felmentését kérte. Ezzel kapcsolatban utalni kell arra, hogy a Be. 584.§ (3) bekezdés b) pontja alapján a Be. 583.§ (3) bekezdése szerint bejelentett fellebbezés a fellebbezéssel nem érintett rendelkezésre nem terjeszthető ki, mindazonáltal a terhelt bűnösségére vont következtetés helytálló volta körében a védői hivatkozást a Be. 590. § (5) bekezdés b) és c) pontja szerinti – hivatalból egyébként is elvégzendő – korlátozott felülbírálat keretei között, az irányadó tényállás mellett a másodfokú bíróság figyelembe tudta venni.

[30] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján azonban az ítéltáblának a korlátozott felülbírálat körében is vizsgálnia kellett azt, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során történt-e a Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdésében, illetve a Be. 609.§-ában írt – az érdemi felülbírálat akadályát képező – hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértés, a megállapított tényállás mellett a bűnösségre vont következtetés okszerű-e, és a bűncselekmény minősítése megfelel-e az anyagi jogszabályoknak.

[31] A Be. 590. § (7) bekezdése alapján az ítéltábla mindezek mellett hivatalból felülbírálta a Be. 671. §-a szerinti egyszerűsített felülvizsgálat alapját képező – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra, az előzetes fogvatartás beszámítására, a lefoglalt dolgokra és a bűnügyi költségre vonatkozó – ítéleti rendelkezéseket.

[32] A másodfokú felülbírálat eredményeként az ítéltábla megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék az eljárását minden tekintetben a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, a Be. 607. § (1) bekezdésében, a Be. 608. § (1) bekezdésében vagy a Be. 609. § (1) bekezdésében rögzített, az érdemi felülbírálatot kizáró, hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg. Ilyenre egyébként a felek sem hivatkoztak.

[33] Az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösség körében tett nyilatkozatára figyelemmel helyesen járt el, amikor az előkészítő ülésen befejezte az ügyet és a Be. 504. § (6) bekezdés alapján ítéletet hozott. Az előkészítő ülés jegyzőkönyve szerint a szükséges törvényi figyelmeztetésben részesítette a vádlottat, aki a jogkövetkezmények ismeretében a váddal egyezően beismerte bűnösségét és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott. Az elsőfokú bíróság a Be. 504. § (1) bekezdés keretei között, a beismerés elfogadhatóságának ellenőrzése érdekében nyilatkoztatta őt a vád tárgyává tett cselekmény lényegére. Ennek során ismételten olyan nyilatkozatot tett, amelyben a vádirati tényállásban foglaltakkal és a jogi minősítéssel egyezően elismerte büntetőjogi felelősségét. Mindezekre tekintettel nem merült fel semmilyen ésszerű kétely a beismerés önkéntessége és a terhelt beszámítási képessége körében, erre vonatkozóan az ügyiratok között elmeorvos-szakértői vélemény is rendelkezésre állt, illetőleg a beismerését az eljárás ügyiratai is mindenben alátámasztották. A fellebbviteli főügyészség tehát helytállóan utalt arra az átiratában, hogy a beismerő nyilatkozat a Be. 504. § (2) bekezdésben taglalt feltételeknek megfelelt, az a Be. 504. § (3) bekezdése alapján aggálytalanul elfogadható volt.

[34] A Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott okból bejelentett fellebbezésre tekintettel az elsőfokú bíróság határozatának írásba foglalásakor helytállóan a Be. 562. § (2) bekezdés és 564. § (4) bekezdése szerinti részleges indokolás szabályait alkalmazta, ez utóbbi körülményre az indokolása utolsó bekezdésében utalt, ezért annak az ügyészség által megjelölt ismételt felhívása szükségtelen.

[35] A korlátozott felülbírálat keretében a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[36] A Be. 561. § (3) bekezdése azonban a b) és c) pontban külön nevesíti a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és a bíróság által megállapított tényállást, ennek következtében a személyi rész nem a tényállás része, így korlátozott felülbírálat esetén sincs akadálya a másodfokú eljárásban a kiegészítésének, illetve helyesbítésének.

[37] Erre tekintettel az ítéltábla a vádlott személyi körülményeire vonatkozó adatokat akként pontosítja és azzal egészíti ki a nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján, hogy élettársával 8 éve állnak párkapcsolatban, együtt is éltek, a 2024-ben történő külön költözéséhez a terhelt züllött életmódja vezetett. A kapcsolatukból egy jelenleg 5 éves kisfiú született, aki a volt élettársával él. Élettársával a kapcsolata időközben rendeződött, heti több alkalommal is látogatják őt, terveik szerint a kényszerintézkedés megszűnését követően élettársa önkormányzati bérlakásában ismét közösen nevelnék gyermeküket. Jelenleg édesanyjával és két testvérével él a bejelentett lakcíme szerinti ingatlanban, édesapjuk tőlük külön él, de kapcsolatuk jó. A cselekmény óta felhagyott az alkohol- és a kábítószerfogyasztással, állandó munkahelyet keres, fodrászként vagy az FKF-nél szeretne elhelyezkedni, ahol korábban dolgozott már, az itteni munkavégzése egy kézsérülése miatt szűnt meg. Epilepsziás betegségét nem a kábítószerfogyasztás váltotta ki, az genetikai eredetű, 2023-ban volt utoljára rohama. Korábban speed-et és marihuánát fogyasztott. Szüleivel és testvéreivel is jó kapcsolatot ápol, velük semmilyen konfliktusa nem volt a szabadságra kerülése óta.

[38] Helytállóan észrevételezte a fellebbviteli főügyészség, hogy a vádlott személyi körülményei az elmeállapotára vonatkozóan kiegészítendők a szakértől igazságügyi orvosszakértő és szakértő igazságügyi pszichiáter szakértő 458/2024. számú szakvélemény megállapításaival. E szerint a vádlott diszharmonikus személyiségű, indulatilag labilis, gyenge problémamegoldó, alkalmazkodó képességekkel. Az intellektuális képességei átlagosak. Az előzményben rendszeres kábítószerfogyasztás áll, függőség azonban nem véleményezhető. A terhére rótt cselekményének kóros motivációja nem tárható fel, tisztában van a terhére rótt cselekmény társadalmi megítélésével, annak morális súlyával és büntetőjogi következményeivel. Nem szenved kóros elmeállapotban, így különösen elmebetegségben, gyengeelméjűségben, tudatzavarban, személyiségzavarban vagy szellemi leépülésben és a terhére rótt cselekmény elkövetésének idején sem szenvedett az elmeműködés olyan kóros állapotában, amely korlátozta vagy képtelenné tette volna cselekménye következményeinek felismerésére, illetőleg arra hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjen.

[39] A bűnügyi nyilvántartás adatai alapján a vádlott előélete az alábbiakkal szorul pontosításra, kiegészítésre:

[40] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 414.TBpk.51.247/2020/3. számú büntetővégzésével történt elítélés alapját képező cselekmény elkövetési ideje 2020.

[41] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 412.Bpk.40.333/2020/6. számú büntetővégzésével elbírált bűncselekmény elkövetési ideje 2020. április 13. napja.

[42] Az ellene folyamatban lévő eljárások között feltüntetett, rongálás vétsége miatt indult ügy a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt jogerősen befejeződött, a kerületi bíróság a 12.B.XIII.30.871/2024/18. számú, 2025. március 14. napján kelt és e napon jogerőre emelkedett ítéletével a vádlottal szemben a 2023. március 25. napján elkövetett rongálás vétsége miatt 280 óra közérdekű munka büntetést szabott ki.

[43] A jelen ügytől elkülönített kábítószer birtoklásának vétsége miatt a Budapesti Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Főosztály Bűnüldözési Osztálya 849/2025. bü. szám alatt 2025. március 4. napján közölt vele megalapozott gyanút, mely büntetőeljárás jelenleg is folyamatban van.

[44] A vádlott a tagállami ítéletek nyilvántartásában nem szerepel.

[45] Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, felmentésének és vele szemben az eljárás megszüntetésének nem volt helye. A terhén megállapított bűncselekmények minősítése is megfelel az anyagi jog szabályainak.

[46] A másodfokú bíróság nem osztotta a védő adott tényállás melletti felmentésre irányuló fellebbezését a terrorcselekmény vonatkozásában, melyet arra alapozott, hogy a vádlott a terhére rótt magatartás nem tényállásszerű, mivel a Kúria felülvizsgálati eljárásban született Bfv.1069/2015/10. számú döntésében hasonló magatartás esetén felmentő határozatot hozott. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a hivatkozott kúriai döntés a jelen ügyben nem tekinthető irányadónak.

[47] Ennek oka egyrészt az, hogy a hivatkozott kúriai határozatban elbírált ügy tényállása a jelen ügyétől lényegesen eltérő. A Kúria az általa vizsgált ügyben kifejezetten azt állapította meg, hogy a terhelt magatartásának célzata nem a hatóság kényszerítése, hanem a segítségkérés volt, amely kizárta a terrorcselekmény büntetnének tényállásszerűségét. A jelen ügyben ezzel szemben a közlések teljes szöveggörnyezete alapján egyértelműen megállapítható, hogy a vádlott nem segítséget kért, hanem támadó jellegű fenyegetést intézett a hatósághoz, amikor szoros határidőhöz kötöten, mások életének kioltását kilátásba helyezve akarta intézkedésre kényszeríteni. A közlés tartalma – különösen az a fordulat, amely szerint „meg fogom ölni a családtagjaimat, hogyha nem küldik ide a rendőröket”, és az „... öt percük van, mert utána a kapitányságra megyek és azokat is lemészárolom. Ez már 10 év. Nem baj.” egyértelműen a hatóság kényszerítésére irányuló célzatot fejez ki.

[48] Másrészt a fenyegetés reális voltát megkérdőjelező védői érvelés sem volt elfogadható. A hivatkozott kúriai határozat éppen azt rögzítette, hogy az elkövető magatartása csak akkor nem tekinthető tényállásszerűnek, ha a bejelentésből önmagában, minden további mérlegelés nélkül egyértelműen megállapítható, hogy a közölt fenyegetés teljes képtelenség. Ennek indoka az, hogy az intézkedésre jogosult hatóság kizárólag a közlést hallja, és nincs abban a helyzetben, hogy annak valóságtartalmát, így különösen azt, hogy a bejelentő ténylegesen rendelkezik-e például lőfegyverrel, vagy a fenyegetés végrehajtására alkalmas eszközzel, azonnal felmérje. A jelen ügyben a vádlott által közölt fenyegetések – így különösen az ölésre, lemészárlásra utaló kijelentések – nem voltak olyan jellegűek, amelyekről már a bejelentés tartalma alapján kétséget kizáróan megállapítható lett volna, hogy azok eleve képtelenséget jelentenek és a vádlottnak nincs reális lehetősége azok megvalósítására. A közlések ezért objektíve alkalmasak voltak arra, hogy a hatóságot intézkedések megtételére kényszerítsék.

[49] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság is arra a következtetésre jutott, hogy a vádlott magatartása tényállásszerű, az elsőfokú bíróság törvényesen állapította meg bűnösségét a Btk. 316. §-a szerinti terrorcselekmény büntetnében, amelynek az elkövetési magatartása a terrorcselekmény elkövetésével való fenyegetés. A bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61”008. BK vélemény 3. a) pontja szerint a szöveges minősítés után – zárójelek közé foglalva – fel kell tüntetni, hogy a bűncselekmény a Btk. Különös Része szerint hogyan minősül, azaz meg kell jelölni azokat a rendelkezéseket, amelyek az elkövető által megvalósított törvényi tényállást (diszpozíciót) és az ennek megfelelően irányadó büntetési tételt meghatározzák. A jelen esetben a diszpozíció és a szankció is a Btk. 316.§-ában szerepel, e törvényhely a Btk. 314. § (1) bekezdés a) pontjára történő visszautalást nem tartalmaz, ezért annak a minősítés körében történő feltüntetése szükségtelen, azt ítéltábla mellőzte.

[50] Nem osztotta az ítéltábla azt a fellebbviteli főügyészségi álláspontot, mely szerint a vádlott terhén megállapított közbiztonság elleni bűncselekményt nem terrorcselekménynek,

hanem a bírói gyakorlatra figyelemmel terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntetnének kellett volna megnevezni. Az elsőfokú bíróság az e tekintetben irányadó, a fellebbviteli főügyészség által is hivatkozott, a bűncselekmények megnevezéséről szóló 61. BK véleményben adott útmutatásnak, valamint a Be. 561. § (2) bekezdés c) pontjának megfelelően, a Btk. Különös Része szerinti alcímével egyezően jelölte meg e cselekményt terrorcselekmény büntetnének, ezért annak megnevezésével szemben kifogás nem támasztható. A hivatkozott BK. vélemény maga rögzíti, hogy a Btk. nem minden bűncselekményi tényállást jelöl külön alcímmel, hanem számos esetben több bűncselekményi tényállást közös alcím alá sorol. Nincs külön alcíme az egyes bűncselekmények minősített eseteinek sem. Ez a kodifikációs-technikai megoldás a bűncselekmény megnevezését nem érinti: egy bűncselekményt akkor is csak az alcímével kell megjelölni, ha közös alcím alá több, külön §-ba, bekezdésbe vagy pontba foglalt törvényi tényállás tartozik. A bűncselekmény törvényi megnevezésétől csak akkor lehet eltérni, ha ez nyelvhelyességi, stiláris okból feltétlenül szükséges. E feltétel a jelen esetben hiányzik.

[51] A vádlott kihívóan közösségellenes magatartása, a társasházban a liftajtó ablakának betörése alkalmas volt arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ezért a garázdaság vétségének – a terrorcselekmény büntetével halmazatban történő megállapítása – ugyancsak törvényes.

[52] A Btk. 79. §-a értelmében a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A Btk. 80. § (1) bekezdése szerint a büntetést a büntető törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[53] Ahogyan a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK vélemény is rögzíti, a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési tételkeret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – a büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. Ezeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség foka, valamint a további enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését leginkább biztosító joghátrányt.

[54] A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság helyesen a vádlott javára értékelte, hogy hozzájárul kiskorú gyermeke eltartásához, valamint a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását. További enyhítő körülményként kellett figyelembe venni a büntetés kiszabásakor a másodfokú nyilvános ülésen tanúsított őszinte megbánását, az életét nehezítő betegségét, melyre rendszeresen gyógyszert szed és azt a körülményt is, hogy az eljárás alatt végig kényszerintézkedés hatálya alatt állt.

[55] Ezzel szemben súlyosító körülményként volt értékelendő volt a büntetett előélete, mely szerint mindkét korábbi esetben kábítószer-birtoklás vétsége miatt ítélték el. E bűncselekmények a vádlott kábítószer fogyasztó életmódjával álltak összefüggésben, mely a jelen vád tárgyává tett bűncselekmények elkövetésének is a kiindulópontja volt. Ezen önhibájából eredő ittas-bódult állapota, valamint a további két büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés is a terhére szóló súlyosító tényező.

[56] A vádlott terhén megállapított közbiztonság elleni bűncselekmény büntetési tétele két évtől nyolc évig, míg a köznyugalom elleni bűncselekmény két évig terjedő szabadságvesztés, melyre figyelemmel helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a Btk. 80. § (2) bekezdése szerint a – halmazati szabályokra figyelemmel megállapított – büntetési tétel középértéke 6 év.

[57] A törvényszék helyesen jutott arra a következtetésre immár a kiegészített büntetéskiszabási körülmények alapján is, hogy vele szemben mindenképpen szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges, annak mértékét is helyesen állapította meg az enyhítő körülményekre figyelemmel a törvény minimumában.

[58] A másodfokú bíróság azonban a nyilvános ülés közvetlensége alapján úgy ítélte meg, hogy a büntetés céljai – különösen a speciális prevenció – a fiatal felnőtt vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhetők, mivel szemmel láthatóan a személyi körülményei rendezésére törekszik, állandó, megélhetést biztosító munkahelyet keres, helyre kívánja állítani az életjárási kapcsolatát, hogy gyermekével is együtt élhessen, családtagjaival a viszonyát rendezte és tettét őszintén megbánta. A korábbi elkövetésekben is hangsúlyos szerepet játszó kábítószer-fogyasztó életmódjával felhagyott, annak káros következményeit maga is belátja. Az életvezetésében bekövetkezett pozitív változásokra tekintettel ezért az ítéltábla a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának a Btk. 85. § (1) bekezdésében szabályozott felfüggesztése mellett döntött, esélyt adva számára, hogy az életét rendezze és sorsát a saját kezébe vegye.

[59] A próbaidő tartamát az ítéltábla a Btk. 85. § (2) bekezdése alapján a törvényi maximumot jelentő öt évben állapította meg, mellyel egyidejűleg szükségesnek tartotta a Btk. 69. § (1) bekezdés e) pontja alapján a vádlott pártfogó felügyeletének az elrendelését is a szabadságvesztés felfüggesztésének a próbaidejére a Btk. 70. § (1) bekezdés c) pontja értelmében, hogy ezzel a vádlott életvezetését támogassa, és rendszeres ellenőrzésével elősegítse, hogy a próbaidő eredményesen teljen el. Ennek keretében a másodfokú bíróság a vádlott számára külön magatartási szabályként előírta a Btk. 71. § (1) bekezdés i) és d) pontja alapján, hogy szervezett csoportos foglalkozáson vagy a pártfogó felügyelői szolgálat közösségi foglalkoztatójának programja szerinti más foglalkozáson részt vegyen, és eltiltotta attól, hogy nyilvános helyeken szeszes italt fogyasszon.

[60] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának a meghatározása törvényes volt.

[61] A végrehajtás felfüggesztéséből adódóan a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzte a másodfokú bíróság, mert annak törvényi feltételei nem álltak fenn, a feltételes szabadságra és az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó rendelkezést pedig a végrehajtás elrendelése esetére rendelte alkalmazni.

[62] A 8/2015. (IV. 17.) számú AB határozatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Btk. 102. § (1) bekezdése alkalmazásakor az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét és arról az ítéletben rendelkezzen.

[63] A Btk. 102. § (1) bekezdés értelmében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság ítéletében előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes. A büntetett előélethez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítés kivételes, mérlegelésen alapuló, rendkívüli jellegű intézkedés. A felfüggesztés feltételeinek fennállása nem jelenti automatikusan az érdemesség meglétét. Az ítélezési gyakorlat szerint az érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni [BJD 9986.], de jelentősége van a terhelt által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyának és a cselekmény

jellegének is [BH1983.221.]. A bíróság által a büntetés kiszabása körében már értékelt, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó körülmények az érdemességet megalapozhatják [BJD 8779.], de egyben ki is zárhatják. A már értékelt körülményeknek az érdemesség vizsgálata során történő ismételt figyelembevétele tehát a kétszeres értékelés tilalmát nem sérti.

[64] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság e vizsgálatot elvégezte, melynek révén az alábbiakra mutat rá, kétségtelen, hogy a vádlott igyekszik az életét és családi kapcsolatait rendezni, amelyek mindenképpen értékelendők és a cselekményeihez való viszonyulásához sem férhet kétség az őszinte megbánás tekintetében, ugyanakkor e javára írható körülmények a büntetés végrehajtásának a felfüggesztésével már kimerítő értékelést nyertek, mellyel lehetőséget kapott az életének az újrakezdésre is. Az elkövetett cselekmények jellege és az elkövetés körülményei továbbá előzményi elítélései alapján az ítéltábla az előzetes mentesítésre való érdemességét már nem látta megállapíthatónak.

[65] A fellebbviteli főügyészség helytállóan észrevételezte, hogy a lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 1. § (1) bekezdés a) pontja különbséget tesz a le foglalt és le nem foglalt bűnjelek között és ennek figyelembevételével a 2024. szeptember 20. napján megtartott helyszíni szemle keretében a 01000/4037-11/2024.bü. számú, 2024. szeptember 20. napján kelt bűnjeljegyzék 1. és 2. tétele száma alatt kezelt B100018156150 és B100018156162 KBR azonosítószámmal rendelkező bűnjelek, a vértörlet és az üvegtörmelék lefoglalása nem történt meg, ezért a lefoglalás megszüntetésére nem kerülhetett volna sor, azt mellőzni volt szükséges.

[66] Helyesen határozott ugyanakkor a törvényszék e biológiai minta és anyagmaradvány megsemmisítése kapcsán, a Rendelet 50. § (1a) bekezdése alapján, mert a bizonyításra alkalmatlanok voltak, ezért a megsemmisítésük indokolt volt.

[67] Az ítéltábla a fenti indokokra figyelemmel a Be. 599. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen eljárva, a Be. 606. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[68] Az ítéltábla az ítélet rendelkező részében az előzetes fogvatartásra vonatkozó adatokat kiegészítette a letartóztatás befejező dátumával, valamint pontosította a bűnügyi felügyelet tartamára vonatkozó tényeket is a nyilvántartási rendszer adatai alapján és rendelkezett annak a szabadságvesztés büntetésbe való beszámításáról is annak végrehajtása esetére, a Btk. 92. § (1) bekezdése és (3) bekezdése alapján.

[69] Mivel az enyhítést célzó védelmi fellebbezés eredményes volt, a másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. § (2) bekezdés a) pontja alapján az állam viseli.

[70] A másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2025. november 27.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

dr. Bíró Emese s.k.
előadó bíró

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2025. május 16. napján kelt 15.B.113/2025/17. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.224/2025/12. számú ítéletével 2025. november 27. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. november 27.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: